

Onze Lieve Vrouw ter Nood

Op een glooiing bij een bron ten zuiden van Heiloo stond in 1409 een kapel, gewijd aan de Moeder Gods, die in korte tijd uitdijde tot een veelbezocht bedevaartsoord. Tijdens het Beleg van Alkmaar is het kerkje geruïneerd. De restanten werden op last van de Staten van Holland verwijderd om een einde te maken aan voortdurende pelgrimages en processies.

Nadat de waterput opgekalfaterd was, werden er religieuze ceremonies gehouden waartegen de baljuw van Kennemerland bij tijd en wijle krachtdadig optrad. Omdat de lokale overheid een part van de revenuen kreeg, werden de festiviteiten getolereerd.

In 1713 ging de mare dat het opborrelende putwater runderen kon genezen van de veepest. De verering bloeide op. De Staten van Holland trachtten dit te verijdelen door kasteleins in de contreien te verbieden pelgrims onderdak te verlenen. De katholieke geestelijkheid veroordeelde de bedevaarten, omdat die ontaarden in kermisachtige taferelen. Ze werden definitief onmogelijk gemaakt nadat een antikatholieke oud-burgemeester van Alkmaar het terrein kocht.

In 1902 verwierf een pastoor de grond. Een margarinefabrikant financierde met succes archeologisch spuurwerk. Eerbiedwekkende rondgangen keerden terug en de locatie werd uitgebreid met aangrenzende percelen.

Er waren plannen voor een basiliek, maar die werden begin jaren zestig definitief afgeblazen. In 1930 werd de Genadekapel gebouwd. De patio werd omsloten door een galerij. Cafés, winkeltjes en een treinhaltte verrezen en verdwenen. Heden ten dage trekken de kruisweg met veertien statiën en de calvarieberg onder andere veel bezoek.